

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр.Бургас, 17.01.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Бургас, тринадесети касационен състав, в открито заседание на 19 декември през две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : Румен Йосифов
ЧЛЕНОВЕ : 1. Павлина Стойчева
2. Веселин Белев

при участието на секретаря Стоянка Атанасова, в присъствието на прокурора Дарин Христов, като разгледа докладваното от съдията докладчик Белев а.д. № 2502 по описа на съда за 2019г. и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството по делото е по оспорване на подзаконови нормативни актове, по реда на чл.185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Оспорваща страна е прокурор в Окръжна прокуратура Бургас.

Орган, издал административния акт, е Общински съвет Царево. Ответникът не взема участие в производството, редовно призован.

По делото няма встъпили страни по реда на чл.189 ал.2 от АПК.

Предмет на оспорване е чл.9, чл.14 ал.6, чл.15а, чл.11 ал.1 т.4, чл.46а ал.1 от Наредба за опазване на обществения ред и околната среда на територията на община Царево, приета с решение № 501, протокол № 30/14.06.2019г. на общински съвет Царево.

В обстоятелствената част на протеста е посочено, че Наредбата на общинския съвет е приета на основата на делегацията на чл.21 ал.2 ЗМСМА и урежда отношенията от местно значение на територията на община Царево, отнасящи се до опазването на обществения ред и околната среда. Оплакванията не сочат допуснато съществено нарушение на производствените правила по приемането на оспорения акт. Сочат се противоречия между конкретните оспорени разпоредби от Наредбата с такива на съответния закон, уреждащ

идентична материя. Иска се съдът да отмени като незаконосъобразни оспорените разпоредби от Наредбата и присъждане на разноски. Представят се доказателства.

Правното основание на оспорването е чл.76 ал.3 АПК.

Правното основание на искането за присъждане на разноски е чл.143 АПК.

Ответникът по протеста не е взел становище по оспорването. Представил е заверено копие от преписката по приемане на оспорения акт, както и такова копие от наредбата в актуалната и редакция.

За да се произнесе по законосъобразността на оспорената част от наредба, съдът взе предвид следното.

Като доказателства по делото Общински съвет Царево е представил заверени преписи от текста на оспорената Наредба за опазване на обществения ред и околната среда на територията на община Царево, приета с решение № 501, протокол № 30/14.06.2019г. на общински съвет Царево, заедно с всички материали по преписката. Тези писмени доказателства доказват пред съда приемането на наредбата, както и реда по който това е било осъществено от административния орган.

Съдът в изпълнение на правомощията си по чл.168 ал.1 АПК извърши цялостна проверка относно наличието на основания за незаконосъобразност на оспорените разпоредби по чл.146 АПК.

Във връзка с компетентността на органа да приеме посочените нормативни правила съдът прие следното.

Съгласно чл.1 ал.1 от Наредбата, предмет на регулиране с нея са обществените отношения, свързани с опазване на обществения ред и околната среда на територията на община Царево. От текста на оспорените по настоящото дело разпоредби се установява, че същите се вместват в декларирания предмет.

В §1 от ПЗР на Наредбата е посочено, че същата се издава на основание чл.21 ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Визираната законова разпоредба не съдържа законова делегация за уреждане на отношенията по опазване на обществения ред и околната среда с местно значение, а предвижда, че когато такава компетентност е налице, актът на съответния общински съвет е наредба. В наредбата не е посочен друг законов текст, предоставящ компетентност на общинския съвет за издаването и.

Следва да се посочи, че законодателят не е предвидил общинските съвети да имат обща нормотворческа компетентност относно обществените отношения с местно значение. Разпоредбата на чл.21 ал.1 т.23 от ЗМСМА предвижда обща компетентност на общинските съвети за решаване на въпроси от местно значение,

непредоставени за решаване на други органи, но същата, не се отнася до нормотворческата компетентност на органа, защото не визира уреждане на обществени отношения, а решаване на конкретни въпроси. Предвид това, за да е налице компетентност на общинския съвет относно издаването на оспорена наредба, следва да е налице изрична законова делегация за всеки конкретен случай.

Разпоредбите на чл.9, чл.14 ал.6 и чл.15а от Наредбата уреждат ограничения при разпространението на произтичащ от човешки дейности шум в околната среда. Тази материя е законодателно уредена от Закона за защита от шума в околната среда, с чийто чл.16 е въведено общо задължение за лицата да осъществяват дейността си без шум над границите стойности, определени с наредбата по чл.11 т.5 ЗЗШОС. Последната разпоредба възлага на министъра на здравеопазването, съвместно с министъра на околната среда и водите, да определят границите стойности на шум в отделните територии и методите за оценка на стойностите и вредните ефекти от шума. Наред с това в чл.15 ал.1 от ЗЗШОС предоставя на кметовете на общини компетентност по разработването на стратегическите карти за шум по чл.4 и плановете за действие по чл.6, както и организирането на длъжностните лица в общинската администрация по осъществяване контрола върху шума в населените места.

Разпоредбата на чл.16а от ЗЗШОС урежда ограничения при осъществяването на конкретни дейности, при които се изльчва шум, които също са предмет на уредба в оспорените разпоредби на Наредбата – зареждането на обекти, озвучаването на обекти и открити площи, извършването на строителни работи.

При така установената законова разпоредба съдът приема, че разпоредбите на чл.9, чл.14 ал.6 и чл.15а от Наредбата са приети при липсата на компетентност за Общински съвет Царево. От една страна липсва изрична законова делегация за нормативно уреждане на тези отношения от ОС, а от друга – дадената с Наредбата конкретна уредба е различна и стои в противоречие с тази на закона.

Горното се отнася и до разпоредбата на чл.11 ал.1 т.4 от Наредбата, според която за опазването на обществения ред и здравето на малолетните и непълнолетните лица и лицата с увреждания се забранява продажбата и използването на всякакъв вид пиротехнически увеселителни устройства на лица, ненавършили 18 години. Обществените отношения, свързани с придобиването и употребата на увеселителни пиротехнически средства са уредени в Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, в който липсва делегация спрямо общинските съвети да приемат подзаконови правила по неуредените въпроси, т.е. липсва компетентност при приемането на оспорената разпоредба. Наред с това

чл.48 ал.2 от ЗОБВВПИ урежда конкретните отношения по различен начин.

Горното се отнася и до разпоредбата на чл.46а ал.1 от Наредбата, според която за явно маловажни случаи на нарушения на изискванията на гл.IV от Наредбата, установени при извършването им, на нарушителя може да бъде наложена на място глоба с фиш в размер до 50lv. Издаденият за наложената глоба фиш трябва да съдържа посочени данни. Предвидено е, че фиша се подписва от служителя, наложил глобата и от нарушителя, когато е съгласен да плати на място наложената глоба, като след доброволното заплащане на място на нарушителя се издава екземпляр от фиша.

Отношенията по установяване на административни нарушения отговорността за които се реализира по съкратен ред, чрез издаване и заплащане на фишове, са уредени в чл.39 ал.1 и 2 от ЗАНН по различен начин. За разлика от наредбата, законодателят е предвидил за явно маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, да се налага глоба до 10lv. срещу квитанция, а не глоба до 50lv. с фиш. Ал.2 на чл.39 от ЗАНН е предвидила налагане на глоба до 50lv. с фиш за маловажни (а не явно маловажни) случаи на нарушения, като в тези случаи плащането „на място“ е недопустимо, а на нарушителя се издава препис от фиша, за да може да плати доброволно глобата при финансовия орган на съответната общинска администрация.

Независимо от горното, следва преди всичко да се подчертава, че разглежданите обществени отношения по реализиране на административнонаказателна отговорност са уредени в закона и липсва законова делегация спрямо общинските съвети, овластяващи ги да приемат подзаконови правила по тези въпроси.

Сумирайки горното съдът прие, че всяка от оспорените разпоредби от Наредбата е приета при липсата на компетентност на Общински съвет Царево и поради това е нищожна. По повод подадения протест и на основание чл.193 ал.1 от АПК съдът следва да обяви нищожността на чл.9, чл.14 ал.6, чл.15а, чл.11 ал.1 т.4, чл.46а ал.1 от Наредба за опазване на обществения ред и околната среда на територията на община Царево, приета с решение № 501, протокол № 30/14.06.2019г. на общински съвет Царево.

Предвид изхода на делото и разпоредбата на чл.143 АПК, следва община Царево да бъде осъдена да заплати на Окръжна прокуратура Бургас 20lv. разноски по делото.

Мотивиран от изложеното Административен съд Бургас

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на чл.9, чл.14 ал.6, чл.15а, чл.11 ал.1 т.4, чл.46а ал.1 от Наредба за опазване на обществения ред и околната среда на територията на община Царево, приета с решение № 501, протокол № 30/14.06.2019г. на общински съвет Царево.

ОСЪЖДА община Царево да заплати на Окръжна прокуратура Бургас 20lv. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен Съд, чрез Административен съд Бургас, в 14-дневен срок от връчване на преписа.

Препис от решението да се връчи на страните.

Ако няма подадени в срок касационна жалба или протест или те са отхвърлени от касационния съд, да се извърши обнародване на решението по начина, по който е била обнародвана Наредбата. В последния случай решението влиза в сила от датата на обнародването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

